

Uchwała Senatu
Olsztyńskiej Szkoły Wyższej im. Józefa Rusieckiego
z dnia 15 grudnia 2011 r.
Nr 5/11/12

Zgodnie z ustawą z dnia 18 marca 2011 r. o zmianie ustawy *Prawo szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki oraz o zmianie niektórych ustaw* Senat Olsztyńskiej Szkoły Wyższej im. Józefa Rusieckiego z/s w Olsztynie, ul. Bydgoska 33 podczas posiedzenia w dniu 15 grudnia 2011 r. jednogłośnie podjął uchwałę w sprawie Nowelizacja uchwały o Wdrażaniu Procesu Bolońskiego.

Tekst uchwały w załączniku nr 1.

**Nowelizacja uchwały Senatu
Olsztyńskiej Szkoły Wyższej
im. Józefa Rusieckiego
z dnia 15 grudnia 2011 roku
o Wdrażaniu Procesu Bolońskiego**

Wdrażanie Procesu Bolońskiego w Olsztyńskiej Szkole Wyższej im. Józefa Rusieckiego

Za najważniejsze wyzwanie Olsztyńska Szkoła Wyższa im. Józefa Rusieckiego uznaje problem doskonalenia i dopasowania struktury i zadań edukacyjnych do wymagań wynikających z Procesu Bolońskiego. Uczestniczenie w Procesie Bolońskim rozumiane jest jednocześnie przez nas nie jako unifikacja systemu szkolnictwa wyższego, ale jako uzgadnianie wspólnie uznawanych wartości i przyjęcie powszechnie zaakceptowanych zasad dotyczących procesu dydaktycznego. Umożliwi to w warunkach Uczelni osiągnięcie jeszcze lepszych efektów kształcenia.

Proces Boloński jest przez Senat Olsztyńskiej Szkoły Wyższej im. Józefa Rusieckiego postrzegany nie tylko jako pewna propozycja, ale przede wszystkim jako szansa na zrównoważony rozwój Uczelni i jednocześnie zharmonizowany we wspólnym europejskim systemie szkolnictwa wyższego.

Uwzględniając wymogi Procesu Bolońskiego oraz znowelizowanej ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym z 18 marca 2011 roku, za obecnie priorytetowe zadania Senat Olsztyńskiej Szkoły Wyższej im. Józefa Rusieckiego uznaje:

1. ponowne określenie misji i strategii Uczelni i wydziałów;
2. wdrażanie dwustopniowego systemu edukacji;
3. modyfikowanie Europejskiego Systemu Transferu i Akumulacji Punktów Kredytowych (ECTS);
4. zapewnienie wysokiej jakości kształcenia;
5. dostosowanie programów kształcenia do efektów kształcenia opisanych zgodnie z Europejskimi i Krajowymi Ramami Kwalifikacji.

I. Misja i strategia Uczelni

Olsztyńska Szkoła Wyższa im. Józefa Rusieckiego jest uczelnią niepubliczną działającą od 1997 roku. Kształcenie prowadzone jest w komfortowych warunkach. Uczelnia posiada obiekty o powierzchni 12342 m kw., na które składają się: 2 aule; 3 sale audytoryjne; 60 sal dydaktycznych; stadion z tartanową bieżnią i sztuczną murawą; 3 hale sportowe; siłownia; 2 boiska do streetballa; boisko do piłki siatkowej plażowej; 4 sauny; 2 kryte korty do tenisa ziemnego ze sztuczną nawierzchnią; specjalistyczna sala gimnastyczna; 3 sale fitness; 4 korty do squasha. Uczelnia dysponuje również Centralnym Laboratorium Badawczym i Centrum Rehabilitacji Ruchowej pozwalającym na prowadzenie badań w zakresie fizjologii wysiłku fizycznego, diagnostyki fizycznych i psychicznych predyspozycji sportowych oraz rehabilitacji. Do celów dydaktycznych przeznaczona specjalistyczna sala ćwiczeń do biologii, anatomii, biochemii, informatyki i kosmetyki. Baza ta podnosi kulturę kształcenia, umożliwi zrównoważony rozwój Uczelni w ramach czterech wydziałów – Pedagogicznego, Fizjoterapii, Wychowania Fizycznego i Zdrowia Publicznego – oraz pozwala planować dwustopniowy system edukacji.

Olsztyńska Szkoła Wyższa im. Józefa Rusieckiego kształci na poziomie wyższym młodzież pochodzącą z ubogiej części Polski w zakresie zawodów o dużym społecznym zapotrzebowaniu zarówno w regionie, jak i w kraju oraz za granicą. **Stworzenie tej**

młodzieży szans na wszechstronny rozwój, zdobycie zawodu, znalezienie pracy zgodnej ze studiowanym kierunkiem i specjalnością, podniesienie statusu społecznego oraz na podjęcie dalszego kształcenia w kraju i za granicą jest i będzie podstawowym zadaniem Uczelni. Na misję Uczelni składa się również propagowanie wśród studentów i mieszkańców Olsztyna zdrowego stylu życia. Chcemy, aby ludzie mający kontakt z Uczelnią, jej wyposażeniem, urządzeniami, sprzętem i kadrami dydaktyczną nabrali nawyku podejmowania świadomych działań związanych ze swoim zdrowiem, ciałem i duchem. Będziemy nadal dbać o to, aby młodzi ludzie byli świadomi znaczenia w ich życiu profilaktyki, ruchu oraz zdrowego odżywiania i stawali się animatorami różnych przedsięwzięć prozdrowotnych. Organizacja dydaktyki z uwzględnieniem wymogów Procesu Bolońskiego stwarza możliwość jeszcze pełniejszego rozwoju umysłowego, duchowego, kulturowego i fizycznego młodzieży. Na taki efekt kształcenia złoży się:

- uwzględnienie w programach kształcenia na prowadzonych kierunkach i specjalnościach wymogów wyznaczonych przez Krajowe Ramy Kwalifikacji;
- umożliwienie studentom udziału w różnego rodzaju zajęciach sportowych i rekreacyjnych;
- umożliwienie udziału w pracach kół naukowych i kół zainteresowań oraz w organizowanych przez Uczelnię konferencjach i sesjach naukowych;
- organizowanie konkursów na najlepszą pracę licencjacką i magisterską oraz znajomości języka angielskiego;
- pomoc w publikowaniu cennych wyników badań studentów;
- organizowanie spotkań z wybitnymi ludźmi nauki;
- umożliwienie udziału w pracach na rzecz regionu i środowiska społecznego;
- monitorowanie i ocenianie na bieżąco – z udziałem studentów – jakości kształcenia.

Lepsze efekty kształcenia pozwoli też osiągnąć racjonalizacja naboru na studia, która polegać będzie na upowszechnieniu w wydziałach Uczelni egzaminów wstępnych, rozmów kwalifikacyjnych oraz konkursu świadectw. Pozwoli to obiektywnie sprawdzić przydatność kandydatów do podjęcia studiów. Dużą uwagę nadal będzie się przykładać do podtrzymania dobrych obyczajów akademickich, partnerskiego traktowania wszystkich studentów, tworzenia w całej społeczności akademickiej „ducha przyjacielskiego porozumienia”. Spodziewany wzrost mobilności studentów wymaga powszechnego wdrożenia procedur przejrzystego rozliczania ich osiągnięć punktami ECTS oraz sprawnego działania administracji Uczelni, głównie dziekanatów – do czego Olsztyńska Szkoła Wyższa jest przygotowana. Praktyką Uczelni będzie konstruowanie planów studiów w oparciu o zdefiniowane efekty kształcenia i całkowity nakład pracy studenta mierzony punktami ECTS. Poszerzona zostanie oferta studiów podyplomowych i innych form permanentnego „kształcenia przez całe życie” (np. współpraca z Warmińsko-Mazurskim Uniwersytetem Trzeciego Wieku). Praktykowaną będzie nadal promocja Uczelni w regionie, kraju i poza jego granicami. Wydawane będą przez wydziały suplementy do dyplomów w różnych językach. W dalszej kolejności przedstawiona zostanie oferta przedmiotów nauczanych w językach obcych. **Organizując dydaktykę w Olsztyńskiej Szkole Wyższej główną uwagę koncentruje się na efektach kształcenia i cały proces postrzega się jako ciągłą pomoc studentom w zdobywaniu wiedzy, umiejętności i kwalifikacji oraz kształtowaniu ich postaw obywatelskich.** Uczelnia, prowadząc kształcenie, uwzględnia też strategiczne kierunki rozwoju Warmii i Mazur oraz aktualne potrzeby rynku pracy.

Olsztyńska Szkoła Wyższa im. Józefa Rusieckiego gromadzi wysoko kwalifikowaną kadrę dydaktyczno-naukową wywodzącą się z licznych ośrodków akademickich kraju, która nie tylko kształci i pomaga w rozwoju rodzimej kadry, ale wnosi też twórcze i intelektualne wartości do tutejszego środowiska akademickiego i społecznego. Jej współpraca z Uniwersytetem Warmińsko-Mazurskim, Instytutem Polskiej Akademii Nauk, instytucjami służby zdrowia, klubami sportowymi i innymi instytucjami społeczno-kulturalnymi wskazuje, że niepubliczny status Olsztyńskiej Szkoły Wyższej ma głęboki charakter społeczny, służący rozwojowi Warmii i Mazur. Ten kierunek ewolucji Uczelnia będzie kontynuowała.

Tworzenie spójnego środowiska naukowego – wzbogacającego dorobek kulturowy regionu oraz zdolnego do rozwiązywania problemów i kreowania pozytywnych zmian – to kolejne ważne zadanie Olsztyńskiej Szkoły Wyższej im. Józefa Rusieckiego, realizowane komplementarnie w stosunku do ciągłej dbałości o podnoszenie kultury kształcenia. Uczelnia

systematycznie poszerza pola aktywności naukowej swych pracowników i studentów. Realizuje projekty badawcze, które mieszczą się w ramach badań statutowych, związane z uzyskiwaniem stopni i tytułów naukowych własnej kadry oraz grantowe (pozauczelniane). W ramach działalności naukowej odbywać się będą nadal w Uczelni sesje i konferencje naukowe. Aktywność naukowa studentów swe ujście znajduje w uczelnianych kołach naukowych działających na wszystkich wydziałach. Działalność badawczo-naukową wspomaga własne uczelniane wydawnictwo, kwartalnik naukowy OSW „Szkice Humanistyczne” oraz kwartalnik akademicki „Dialog”.

Olsztyńska Szkoła Wyższa im. Józefa Rusieckiego cały czas dba o rozwój infrastruktury, która służy nie tylko studentom, ale również mieszkańcom Olsztyna. W roku akademickim 2006/2007 przystąpiono do realizacji inwestycji zamykającej zaplanowany kompleks dydaktyczno-naukowy, tzn. do budowy basenu pływackiego, nowej biblioteki z czytelnią i akademika. Wykorzystano tu środki pochodzące z funduszy uczelnianych i pozyskane z dotacji finansowej Unii Europejskiej. Obiekty te oddano do użytku w 2009 roku. Nowoczesna i funkcjonalna baza Uczelni oraz wysoko kwalifikowana kadra pozwala też świadczyć i dalej planować usługi o charakterze konsultacji, porad i konkretnych zabiegów fizjoterapeutycznych, prozdrowotnych zajęć rekreacyjnych, a także upiększających z zakresu kosmologii.

1. Misja i strategia kształcenia oraz kwalifikacje absolwenta Wydziału Fizjoterapii

Studia na Wydziale Fizjoterapii prowadzone są na poziomie pierwszego i drugiego stopnia w trybie stacjonarnym i niestacjonarnym.

Misją Wydziału Fizjoterapii jest wszechstronne przygotowanie do zawodu fizjoterapeuty. Absolwent uzyskuje wykształcenie zgodne z wymaganiami obowiązującymi w ochronie zdrowia. Posiada predyspozycje do pracy z ludźmi chorymi i niepełnosprawnymi w publicznych i niepublicznych zakładach opieki zdrowotnej, ośrodkach sportowych oraz w środowisku ich zamieszkania.

Studia pierwszego stopnia zawierają 1200 godzin kształcenia w zakresie przedmiotów podstawowych i 2165 godzin w zakresie treści kierunkowych (kliniknych). Uczestnictwo w dydaktyce (wykłady i ćwiczenia) jest obowiązkowe.

Integralnym elementem kształcenia jest odbycie praktyk zawodowych (w wymiarze 920 godzin) w pełni profilowanych placówkach lecznictwa zamkniętego i otwartego (w załączeniu zasady odbywania praktyk zawodowych).

Szansą na pogłębienie wiedzy jest aktywny udział w pracy kół naukowych, uczestnictwo w konferencjach i sesjach naukowych, umiejętność korzystania z podstawowego piśmiennictwa naukowego.

Po obronie pracy dyplomowej absolwent jest przygotowany do podjęcia studiów drugiego stopnia.

Student kontynuujący naukę na studiach drugiego stopnia uzyskuje znacznie pogłębioną wiedzę w zakresie nauk podstawowych (635 godzin) i kliniknych (1000 godzin). Student jest zobowiązany do odbycia praktyk zawodowych w wymiarze 600 godzin. Uczestnictwo w wykładach i ćwiczeniach jest obowiązkowe.

Uzyskana specjalistyczna wiedza pozwala na celowe stosowanie czynników fizykalnych w profilaktyce i celach terapeutycznych oraz promocji zdrowia. Absolwent uzyskuje również przygotowanie do prowadzenia dydaktyki fizjoterapii, prowadzenia badań własnych i udziału w pracy zespołów badawczych, organizacji i zarządzania placówkami prowadzącymi terapię fizjoterapeutyczną. Uzyskuje też uprawnienia do prowadzenia własnej działalności gospodarczej.

Poznanie specjalistycznego języka i umiejętność posługiwania się nim w codziennej praktyce wraz z użyteczną znajomością języka obcego, umożliwi korzystanie z polskiego i obcojęzycznego piśmiennictwa.

Pogłębienie wiedzy następuje również poprzez udział w pracy kół naukowych, czynne uczestnictwo w zebraniach i sympozjach naukowych.

Praca dyplomowa absolwenta winna być oparta o własne doświadczenia i dostępny materiał badawczy.

Po uzyskaniu tytułu magistra fizjoterapii absolwent może rozwijać dalszą aktywność naukową na studiach trzeciego stopnia i w Polskim Towarzystwie Fizjoterapii.

Zasady odbywania praktyk studenckich.

Zalecenia dla nauczycieli i studentów

1. Student powinien czynnie uczestniczyć w badaniu pacjentów.

Cel: nabycie umiejętności podstawowego badania ortopedycznego (zakresy ruchów w stawach, pomiary długości i obwodów kończyn, ocena siły mięśniowej testem Lovetta) i neurologicznego (próba Romberga, zborności palec-nos, ocena spastyczności, zaburzenia czucia powierzchownego i głębokiego, objaw Lasegua, ocena napięcia mięśniowego).

2. Student powinien nauczyć się zbierania wywiadu dotyczącego choroby pacjenta i schorzeń dodatkowych z uwzględnieniem przeciwwskazań do wykonania zabiegów fizykalnych.

Cel: Zwrócenie uwagi studentów na fakt, że u pacjentów przewlekle chorych oczekujących na rehabilitację mogą rozwinąć się nowe schorzenia. Zlecenia na zabiegi mogą być wówczas przeciwwskazaniem do ich wykonywania.

3. Praktyczne zapoznanie się z metodami usprawniania chorych.

Cel: student nie powinien być biernym obserwatorem. W czasie praktyki powinien nabyć umiejętność wykonania wszystkich procedur fizjoterapeutycznych, technik kinezyterapii indywidualnej i grupowej.

4. Zapoznanie się z zasadami profilaktyki w: zespołach bólowych kręgosłupa, po endoprotezoplastyce stawów, w otyłości, po udarach mózgu, po mastektomii.

5. Zaliczenie praktyk na ocenę powinno odbywać się na podstawie wykonania przez studenta trzech procedur rehabilitacyjnych w ostatnim dniu praktyki – w tym jednej z badania – i 100% obecności. W przypadku nieobecności, należy każdy dzień odrobić w późniejszym terminie.

2. Misja i strategia kształcenia oraz kwalifikacje absolwenta

Wydziału Wychowania Fizycznego

Studia z Wychowania Fizycznego prowadzone są w trybie stacjonarnym i niestacjonarnym, zarówno na poziomie pierwszego i drugiego stopnia. Misję i strategię kształcenia na Wydziale Wychowania Fizycznego kształtuje troska o wszechstronny rozwój intelektualny, społeczny i zawodowy przyszłego absolwenta.

Studia pierwszego stopnia stawiają za cel wyposażenie przyszłego absolwenta w elementarną wiedzę i umiejętności z obszaru nauk społecznych, przyrodniczych i nauk o kulturze fizycznej. Stanowią pierwszy etap w osiągnięciu wyższego wykształcenia. Student, który ukończy studia pierwszego stopnia z tytułem licencjata może ubiegać się o możliwość studiowania na studiach drugiego stopnia i zdobyć tytuł magistra. Podstawową misją Wydziału Wychowania Fizycznego jest zawodowe przygotowanie absolwenta do pracy dydaktyczno-wychowawczej zarówno w szkołach, jak i innych placówkach edukacyjno-wychowawczych i sportowych. Absolwent poprzez realizację zajęć teoretycznych, praktycznych i praktyk pedagogicznych w zakresie wychowania fizycznego ma osiągnąć przygotowanie do pracy w zawodzie nauczyciela zgodnie ze standardami kształcenia przygotowującymi do zawodu nauczyciela.

Kształcąc na kierunku wychowanie fizyczne zamierzamy w sposób holistyczny budować sylwetkę absolwenta, troszcząc się o gruntowne wykształcenie, sprawność fizyczną, otwartość na zmieniającą się rzeczywistość i przygotowując absolwenta do podjęcia wyzwań zawodowych w wielu obszarach życia oscylujących wokół nauk związanych z kulturą fizyczną, jak również poza nią.

Student kontynuujący naukę na studiach drugiego stopnia ukierunkowany jest na zdobywanie zaawansowanej wiedzy i umiejętności zarówno z zakresu nauk o kulturze fizycznej, jak i nauk społecznych oraz przyrodniczych. Wszechstronna wiedza ma umożliwić mu kierowanie edukacją i uczestnictwem w kulturze fizycznej. Wydział Wychowania Fizycznego – rozwijając w studentach te umiejętności – organizuje sesje naukowe i konkursy przedmiotowe, które wzbogacają warsztat pracy przyszłych absolwentów. Możliwość wykorzystania aparatury badawczej dostępnej na Uczelni ma inspirować studentów do prowadzenia badań w obrębie prac dyplomowych oraz kół naukowych, wskazuje równocześnie, że studia na kierunku wychowanie fizyczne to nie tylko sport sensu stricto, ale też badania naukowe, dotyczące m.in. analizowania możliwości wysiłkowych

sportowców, planowania obciążeń treningowych, obszarów związanych z metodyką wychowania fizycznego.

Studenci realizujący praktyki pedagogiczne są dodatkowo mobilizowani do twórczej pracy poprzez konkursy na najlepiej przeprowadzoną lekcję. Rolę jurorów pełnią tu nauczyciele bezpośrednio opiekującymi się praktykantami oraz metodycy prowadzący zajęcia dydaktyczne.

W ramach wprowadzania nowatorskich form kształcenia lub przedmiotów specyficznych dla Uczelni, oferujemy studentom zdobywanie wiedzy i umiejętności z takich dyscyplin jak baseball i szermierka. Baseball ze względu na szeroką perspektywę wdrażania (nie koniecznie specjalistyczne boisko), może być dyscypliną sportu propagowaną w szkołach nie posiadających satysfakcjonującej bazy sportowej. W naszym regionie prężnie rozwija się ta dyscyplina, tym samym potrzebuje nowej, dobrze wykształconej kadry instruktorskiej. Natomiast szermierka jest sportem w pewien sposób zapomnianym, odwołującym się do tradycji polskiego fechtunku. Umożliwiając studentom kształcenie w tej dyscyplinie stwarzamy możliwość propagowania szermierki i reaktywowania jej w naszym regionie, odwołując się do dawnej tradycji sportowej Polski i zasad fair play łączących się ściśle z tą dyscypliną.

Studenci Wydziału mobilizowani przez swych prowadzących stanowią trzon reprezentacji Uczelni w różnych rozgrywkach rangi lokalnej i ogólnopolskiej. Aktywny udział studentów w reprezentowaniu Uczelni wiąże się z ideą wychowania absolwenta, który godnie będzie reprezentował swoją Uczelnię, a później miejsce swej pracy.

Studia drugiego stopnia, kończące się tytułem magistra, dają jednocześnie szansę na podjęcie studiów doktoranckich i rozwijanie aktywności naukowej absolwentów.

3. Misja i strategia kształcenia oraz kwalifikacje absolwenta Wydziału Zdrowia Publicznego

Kształcenie na Wydziale Zdrowia Publicznego prowadzone jest na poziomie pierwszego stopnia w trybie stacjonarnym i niestacjonarnym. Obejmuje ono trzy specjalności:

- odnowę biologiczną z kosmetyką stosowaną,
- odnowę biologiczną i żywienie człowieka,
- kosmetykę stosowaną.

Specjalności kształcenia na Wydziale Zdrowia Publicznego wpisują się w społeczne zapotrzebowanie w zakresie zawodów zarówno w woj. warmińsko-mazurskim, jak i w całym kraju.

Misja i strategia Wydziału Zdrowia Publicznego zgodna jest z zadaniami realizowanymi w Olsztyńskiej Szkole Wyższej im. Józefa Rusieckiego, z których najważniejszym jest dbałość o jakość kształcenia i wszechstronny rozwój osobowy oraz społeczny studenta.

Powyższe zadania realizowane są w trzech płaszczyznach:

- dydaktyce,
- działalności naukowej,
- działalności społecznej.

Na działalność dydaktyczną prowadzącą do lepszych efektów kształcenia składają się takie czynności jak:

- dostosowanie programów nauczania do wymogów wyznaczonych przez Krajowe Ramy Kwalifikacji,
- wdrożenie procedur przejrzystego rozliczanie osiągnięć studenta zgodnie z wymogami Procesu Bolońskiego (punkty ECTS),
- sprawdzanie i ocenianie jakości kształcenia przez zespół kierowniczy Uczelni oraz studentów,
- wykłady, pokazy i szkolenia dla kadry instruktorskiej i studentów, wykonywane przez czołowe firmy kosmetyczne.

Wydział systematycznie intensyfikuje działalność naukową kadry dydaktycznej i studentów. Składane są projekty badawcze mieszczące się w ramach badań statutowych, prężnie działa studenckie koło naukowe, a także aktywizuje się działalność wydawnicza pracowników Wydziału.

W ramach działalności społecznej studenci Wydziału Zdrowia Publicznego biorą czynny udział w pracy Samorządu Studenckiego, wolontariacie, są współorganizatorami i uczestnikami imprez promujących osiągnięcia własne i Uczelni.

Absolwent Wydziału Zdrowia Publicznego zyskuje szczegółową wiedzę teoretyczną i praktyczną niezbędną do wykonywania wyuczonego zawodu. Jest również przygotowany do podjęcia studiów drugiego stopnia.

Umiejętności i kompetencje absolwenta pozwalają mu na świadome i odpowiedzialne wykonywanie zawodu, zgodnie z etyką zawodową i uregulowaniami prawnymi. Absolwent w trakcie studiów uczy się systematycznego oceniania swojej wiedzy i nabiera nowych umiejętności przydatnych w wykonywaniu zawodu.

4. Misja i strategia kształcenia oraz kwalifikacje absolwentów Wydziału Pedagogicznego

Misja Wydziału Pedagogicznego wpisuje się w misję Uczelni. Wydział Pedagogiczny realizuje swoją misję poprzez spełnianie swych statutowych zadań: pracę dydaktyczną, pracę ukierunkowaną na stwarzanie warunków do wszechstronnego rozwoju osobowości studentów, ich zainteresowań, prowadzenie badań naukowych i popularyzację osiągnięć badawczych, udział w różnych formach działalności naukowej, kulturalnej i społecznej, współudział w rozwoju Uczelni.

1. Wydział Pedagogiczny jako jednostka organizacyjna Olsztyńskiej Szkoły Wyższej im. J. Rusieckiego prowadzi kształcenie zgodnie z przyjętą w Procesie Bolońskim strategią na studiach pierwszego i drugiego stopnia na kierunku pedagogika i studiach pierwszego stopnia na kierunku politologia (w formie stacjonarnej i niestacjonarnej). Zadaniem dydaktycznym Wydziału jest kształcenie młodzieży na poziomie wyższym w specjalnościach zgodnych z jej zainteresowaniami i potrzebami oraz odpowiadających zapotrzebowaniu społecznemu regionu, umożliwiającym młodzieży podejmowanie dalszego kształcenia i podnoszenie kwalifikacji w uczelniach polskich i zagranicznych, a w perspektywie znalezienie pracy w wybranym, zgodnym ze studiowaną specjalnością zawodzie.

2. Kształcenie na Wydziale Pedagogicznym zapewnia możliwości pełnego rozwoju umysłowego, duchowego i kulturowego młodzieży poprzez nasycenie programów treściami o charakterze interdyscyplinarnym, poszerzanie kształcenia w zakresie przedmiotów ogólnych i języków obcych, umożliwianie czynnego udziału w różnego rodzaju zajęciach sportowych i rekreacyjnych, pracach w kołach naukowych, kołach zainteresowań, udziału w organizowanych przez uczelnię konferencjach i sesjach naukowych, pomoc w publikowaniu wyników badań studentów, spotkaniach z wybitnymi ludźmi nauki, pracach na rzecz regionu i środowiska społecznego, wymianie zagranicznej, czynny udział w monitorowaniu i bieżącym ocenianiu jakości kształcenia.

3. Misją Wydziału Pedagogicznego jest również pełnienie wobec Uczelni służebnej roli w zakresie szeroko pojętej pomocy profilaktycznej i terapeutycznej studentom.

4. Wydział Pedagogiczny stawia sobie za zadanie prowadzenie badań w obrębie nauk pedagogicznych i politologicznych oraz popularyzację osiągnięć badawczych, a także współudział w różnych formach działalności naukowej, kulturalnej i społecznej OSW, miasta Olsztyna, regionu, Polski i Europy. Współudział w tworzeniu spójnego środowiska naukowego wzbogacającego dorobek kulturowy regionu oraz zdolnego do rozwiązywania problemów i kreowania pozytywnych zmian w środowisku społecznym.

Inicjowanie różnorodnych form działalności na rzecz regionu i społeczności lokalnych.

5. Wydział Pedagogiczny stanowi wspólnotę nauczycieli akademickich, pracowników administracji i studentów połączonych wzajemnym szacunkiem, zaufaniem i solidarnością.

6. Wydział Pedagogiczny czynnie uczestniczy w życiu OSW i wpływa na kształt działań Uczelni poprzez swoich reprezentantów w Senacie.

Kwalifikacje absolwentów poszczególnych kierunków i cykli kształcenia

Wydział podejmuje wysiłki by realizowany system kształcenia sprzyjał formowaniu studentów o wysokim poziomie intelektualnym, umiejących myśleć samodzielnie, krytycznie i twórczo, przygotowanych do samodzielnego kształcenia ustawicznego. Szerokoprofilowa, wciąż doskonała, koncepcja kształcenia oraz akcentujące refleksyjność metody pracy dydaktycznej sprawiają, iż absolwent otrzymuje gruntowną

wiedzę i umiejętności do pełnienia roli zawodowej i dbałości o własny rozwój zawodowy. Zgodnie z założeniami Procesu Bolońskiego studia I stopnia na Wydziale Pedagogicznym przygotowują do podjęcia studiów II stopnia, a te do podjęcia studiów III stopnia.

Absolwent studiów pierwszego stopnia na kierunku pedagogika otrzymuje tytuł zawodowy licencjata. Dysponuje podstawową wiedzą ogólnopedagogiczną, psychologiczną i socjologiczną niezbędną do rozumienia społeczno-kulturowego kontekstu kształcenia i wychowania oraz pracy opiekuńczej i profilaktycznej, konstruowania własnego rozwoju zawodowego. Zdobywa praktyczne umiejętności w zakresie komunikacji społecznej, posługiwania się warsztatem diagnostycznym, wzbogacania oraz doskonalenia swojej wiedzy i kompetencji w zakresie praktycznego działania oraz tworzenia własnego warsztatu metodycznego. Studia są podstawą do zdobycia rzetelnego przygotowania zawodowego, rozwinięcia umiejętności refleksyjnego spojrzenia na własną rolę zawodową oraz pogłębionego rozumienia rzeczywistości edukacyjnej. Absolwent uzyskuje podstawowe kwalifikacje zawodowe zależnie od konkretnej studiowanej specjalności.

Absolwent studiów na kierunku politologia zdobywa ogólną wiedzę pozwalającą na zrozumienie zjawisk i procesów politycznych zachodzących w skali ogólnoswiatowej, europejskiej, krajowej i lokalnej. Potrafi na jej podstawie analizować zależności między funkcjonowaniem instytucji politycznych, społeczeństw i jednostek ludzkich. Zna historyczne uwarunkowania oraz współczesne mechanizmy działania systemów politycznych. Nabywa umiejętności korzystania ze zdobytej wiedzy, które stają się podstawą kształtowania kompetencji do samodzielnego podejmowania zadań zawodowych w zakresie zbierania, hierarchizowania, przetwarzania i przekazywania informacji, komunikowania się z otoczeniem, kierowania zespołami ludzkimi wykonującymi zadania zlecone. Absolwent jest przygotowany do pracy w strukturach administracji rządowej i samorządowej, organach partii politycznych, organizacjach społecznych i gospodarczych, a także instytucjach międzynarodowych i mediach. Również do podejmowania działań zawodowych w nieprzewidywalnych okolicznościach wymagających rozwiązywania złożonych problemów z wieloma wzajemnie oddziaływującymi elementami.

Absolwent studiów II stopnia otrzymuje tytuł zawodowy magistra pedagogiki. Posiada on rzetelną wiedzę i kompetencje zapewniające profesjonalne podejście do pracy zawodowej i społecznej. Studia, dzięki nasyceniu programów kształcenia treściami o charakterze interdyscyplinarnym, są podstawą do ugruntowania – zdobytego w trakcie studiów licencjackich – przygotowania zawodowego, rozwinięcia umiejętności refleksyjnego spojrzenia na własną rolę zawodową oraz pogłębionego rozumienia rzeczywistości edukacyjnej. Strategia kształcenia w trakcie studiów umożliwi absolwentom zdobycie kompetencji będących podstawą do samodzielnego i kreatywnego pełnienia zadań w zakresie:

- wspierania rozwoju podopiecznych,
- indywidualnego podejścia do każdego z wychowanków,
- konstruowania programów profilaktycznych i terapeutycznych oraz ich realizacji,
- ewaluacji i budowy systemów zapewnienia jakości kształcenia i wychowania różnorodnych placówek edukacyjnych,
- kierowania i organizowania pracy zespołów wychowawczych.

Szerokoprofilowa koncepcja kształcenia oraz – akcentujące refleksyjność – metody pracy dydaktycznej sprawiają, iż absolwent otrzymuje gruntowną wiedzę i umiejętności do pełnienia roli zawodowej w sposób, w którym – dzięki dbałości o własny rozwój zawodowy – stopniowo staje się on pedagogiem „mądrym w praktyce”.

Studia pierwszego i drugiego stopnia na kierunku pedagogika dostarczają wiedzy i kompetencji umożliwiających podjęcie pracy w różnych obszarach działań edukacyjnych, w placówkach opiekuńczo-wychowawczych, poradniach psychologiczno-pedagogicznych i innych poradniach specjalistycznych, w szkołach i placówkach oświatowych, w instytucjach profilaktyki społecznej, animacji kulturalnej, pomocy społecznej, służbie zdrowia, w państwowej i samorządowej administracji, w instytucjach wymiaru sprawiedliwości i resocjalizacyjnych.

II. Wdrażanie dwustopniowego systemu edukacji

Olsztyńska Szkoła Wyższa im. Józefa Rusieckiego prowadzi kształcenie w ramach czterech wydziałów: Pedagogicznego, Wychowania Fizycznego, Fizjoterapii i Zdrowia Publicznego. Pierwszy cykl kształcenia na wszystkich wydziałach kończy się dyplomem licencjata. Drugi cykl kształcenia realizowany jest na 3 wydziałach – Wychowania Fizycznego (od 2004 r.), Fizjoterapii (od 2005 r.) i Pedagogicznym (od 2007 r.) – i kończy się dyplomem magistra.

Okres studiów pierwszego cyklu wynosi 3 lata (6 semestrów), w drugim cyklu 2 lata (4 semestry).

Dyplomy ukończenia pierwszego i drugiego cyklu kształcenia potwierdzają **wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne** odpowiadające kolejno efektom uczenia zdefiniowanym w Krajowych Ramach Kwalifikacji na poziomie szóstym i siódmym.

Każdy realizowany w Olsztyńskiej Szkole Wyższej cykl stanowi pod względem efektów kształcenia odrębną, zamkniętą całość. Ukończenie każdego cyklu kształcenia oznacza:

1. wystarczające przygotowanie absolwenta do pracy zawodowej na odpowiednim stanowisku wymagającym dyplomu ukończenia studiów wyższych,
2. wystarczające przygotowanie do dalszego kształcenia się.

Podkreśla się, że już ukończenie w Olsztyńskiej Szkole Wyższej pierwszego cyklu kształcenia zapewnia uzyskanie wystarczających kwalifikacji zawodowych.

III. Modyfikowanie Europejskiego Systemu Transferu i Akumulacji Punktów Kredytowych (ECTS)

Olsztyńska Szkoła Wyższa im. Józefa Rusieckiego Europejski System Transferu i Akumulacji Punktów Kredytowych stosuje nie tylko jako narzędzie umożliwiające „przenoszenie” wyników nauczania studentów pomiędzy uczelniami usytuowanymi w Europejskim Obszarze Szkolnictwa Wyższego, ale też **jako system powiązany z efektami kształcenia, których osiągnięcie wymaga odpowiedniego całkowitego nakładu pracy średniego studenta.**

Po określeniu misji Olsztyńskiej Szkoły Wyższej, jak też jej wydziałów i zdefiniowaniu oczekiwanych efektów kształcenia dla każdego przedmiotu, roku i całego cyklu kształcenia, określono niezbędny – w odniesieniu do tych efektów – całkowity nakład pracy przeciętnego studenta. Organizując proces dydaktyczny zbudowano plany studiów właśnie w oparciu o ten określony nakład pracy i jednocześnie przypisano odpowiednią liczbę punktów przedmiotom.

Funkcjonujący w Olsztyńskiej Szkole Wyższej system ECTS uwzględnia następujące zasady:

1. roczny całkowity nakład pracy studenta odpowiada nie mniej niż 60 punktom kredytowym;
2. student otrzymuje punkty kredytowe jedynie po zakończeniu danego przedmiotu i uzyskaniu pozytywnego wyniku, niezależnie jednak od wysokości oceny;
3. otrzymane punkty kredytowe potwierdzają osiągnięcie przez studenta zakładanych dla danego przedmiotu efektów kształcenia;
4. całkowity nakład pracy studenta obejmuje wszystkie formy jego pracy, a więc liczbę godzin zajęć zorganizowanych w Uczelni; czas poświęcony na naukę w domu, bibliotece itp.; stopień trudności przedmiotu; status przedmiotu; czas potrzebny na przygotowanie się do zaliczeń i egzaminów; czas poświęcony na ich zdawanie;
5. obie formy studiów (stacjonarne i niestacjonarne) wymagają – do swego pomyślnego zakończenia – zgromadzenia takiej samej liczby punktów ECTS: od 180 do 240 punktów w pierwszym cyklu kształcenia i od 90 do 120 punktów w drugim cyklu;
6. punkty ECTS przyporządkowuje się wszystkim komponentom planu studiów;
7. punkty ECTS uzyskane poza Olsztyńską Szkołą Wyższą mogą zostać uznane w miejsce punktów z przedmiotów zawartych w planie studiów w przypadku zbieżności efektów kształcenia tych przedmiotów w obydwu zainteresowanych uczelniach. Decyzję o uznaniu punktów kredytowych podejmuje dziekan

właściwego wydziału, po zapoznaniu się z dostarczoną przez studenta dokumentacją przebiegu studiów w innej uczelni.

Poniżej zamieszcza się szczegółowe rozwiązania, które są stosowane przy przyznawaniu punktów ECTS na poszczególnych wydziałach Olsztyńskiej Szkoły Wyższej im. Józefa Rusieckiego, począwszy od roku akademickiego 2007/2008.

1. Zasady przyznawania punktów ECTS na Wydziale Fizjoterapii

Punkty zaliczeniowe ECTS są liczbą przyporządkowaną poszczególnym przedmiotom na podstawie ilości i jakości pracy jaką musi wykonać student aby zaliczyć dany przedmiot. W ramach punktów ECTS przyjęto, iż ilość pracy wymaganej od studenta w całym roku akademickim odpowiada minimum 60 punktom.

Na Wydziale Fizjoterapii system punktów ECTS (zgodnie z Rozporządzeniem MNiSW z dnia 3 października 2006 r. w sprawie warunków i trybu przenoszenia osiągnięć studenta oraz Rozporządzeniem MNiSW z dnia 12 lipca 2007 r. w sprawie standardów kształcenia dla poszczególnych kierunków oraz poziomów kształcenia, a także trybu tworzenia i warunków, jakie musi spełniać uczelnia, by prowadzić studia międzykierunkowe oraz makrokierunki) zastosowano w odniesieniu do wszystkich przedmiotów objętych planem studiów, zarówno obligatoryjnych, jak i fakultatywnych. Przyporządkowując punkty poszczególnym przedmiotom oparto się na następujących założeniach:

- punkty przyporządkowano całym przedmiotom, a nie poszczególnym formom zajęć,
- liczba punktów ECTS wymagana do zaliczenia roku wynosi 60,
- liczbę punktów ECTS zróżnicowano w zależności od nakładu pracy jaki musi ponieść student aby zaliczyć dany przedmiot (przedmioty zostały wycenione według liczby godzin dydaktycznych, wyrażonego w godzinach nakładu pracy własnej studenta, trudności przedmiotu w ocenie zespołu dydaktycznego, statusu przedmiotu, formy zaliczenia przedmiotu),
- większą liczbę punktów ECTS przyznano przedmiotom kończącym się egzaminem.

Punkty są przyznawane za osiągnięcie zamierzonych efektów kształcenia. Efekty te mogą się różnić jedynie w takim stopniu, na jaki pozwala przyjęty system oceny. Pomimo różnic w liczbie godzin w trybie studiów stacjonarnych i niestacjonarnych efekty kształcenia fizjoterapeutów muszą być takie same. Ze względu na obiektywne trudności student studiów niestacjonarnych powinien poświęcić więcej czasu własnego na samokształcenie.

Celem kształcenia jest uzyskanie przez studentów zasobu wiedzy, umiejętności i kwalifikacji zgodnie z wymogami postawionymi przez Krajowe Ramy Kwalifikacji.

Studia pierwszego stopnia kończą się nadaniem tytułu zawodowego licencjata. Studia stacjonarne i niestacjonarne trwają 6 semestrów. Liczba godzin zajęć przewidziana planem studiów wynosi 2900 (studia stacjonarne) i 1740 (studia niestacjonarne), a minimalna liczba punktów ECTS 180.

Po ukończeniu studiów pierwszego stopnia absolwent uzyskuje wiedzę w zakresie grupy przedmiotów podstawowych i kierunkowych. Uzyskane umiejętności i kwalifikacje pozwalają na stosowanie procedur fizjoterapeutycznych w publicznych i niepublicznych zakładach opieki zdrowotnej lecznictwa zamkniętego i ambulatoryjnego, zakładach opieki długoterminowej i terminalnej, ośrodkach rehabilitacji osób niepełnosprawnych i organizacjach pożytku publicznego oraz ośrodkach sportowych. Stosowane przez absolwenta procedury mogą mieć charakter terapeutyczny lub profilaktyczny.

Absolwent studiów pierwszego stopnia winien przestrzegać zasad etycznych obowiązujących fachowego pracownika służby zdrowia, a w szczególności dbać o godność i prywatność pacjenta, niezależność osoby niepełnosprawnej, prawidłową relację pacjent – terapeuta, powinien posiadać osobowe cechy życzliwości i opiekuńczości oraz chęć niesienia pomocy.

Absolwent jest przygotowany do podjęcia studiów drugiego stopnia.

Studia drugiego stopnia kończą się nadaniem tytułu zawodowego magister. Studia stacjonarne i niestacjonarne trwają 4 semestry. Liczba godzin przewidziana planem studiów wynosi 1700 (studia stacjonarne) i 1020 (studia niestacjonarne), a wymagana liczba punktów ECTS 120.

Absolwent studiów drugiego stopnia powinien uzyskać wykształcenie i przygotowanie zawodowe do samodzielnej pracy z osobami chorymi i niepełnosprawnymi, przede wszystkim w zakresie stosowania czynników naturalnych w profilaktyce i w celach leczniczych oraz uprawnienia do podjęcia specjalizacji z zakresu fizjoterapii. Powinien posiadać predyspozycje psychofizyczne do pracy z ludźmi chorymi i niepełnosprawnymi oraz być na tyle sprawnym fizycznie, by móc poprawnie demonstrować i przeprowadzić ćwiczenia fizyczne z tymi osobami. Absolwent powinien uzyskać wiadomości i umiejętności niezbędne do wykonywania badań z zakresu diagnostyki funkcjonalnej, planowania i kontrolowania efektywności procesu rehabilitacji medycznej, prowadzenia badań i włączania się w pracę zespołów badawczych, kierowania zespołem terapeutycznym, organizacji i zarządzania placówkami prowadzącymi działalność fizjoterapeutyczną, szkolenia zawodowego w zakresie podstawowych procedur fizjoterapeutycznych i nauczania przedmiotów zawodowych. Absolwent jest przygotowany do kierowania zespołem ludzkim, do pracy w placówkach służby zdrowia, ośrodkach dla osób niepełnosprawnych, ośrodkach sportowych, instytucjach naukowo-badawczych, administracji państwowej i samorządowej. Posiada również zasób wiedzy i umiejętności niezbędnych do prowadzenia działalności gospodarczej. Absolwent jest przygotowany do podjęcia studiów trzeciego stopnia.

Zasady zaliczania roku studiów w systemie punktów ECTS

Ogólne zasady zaliczania roku określone są w Regulaminie Studiów. Uwzględniając wprowadzony system punktów ECTS, aby zaliczyć rok, student musi zaliczyć wszystkie zajęcia przewidziane planem i programem studiów dla danego roku oraz zgromadzić łącznie minimum 60 punktów ECTS, realizując przedmioty obligatoryjne i fakultatywne. Student może akumulować punkty ECTS.

Uzyskanie zgody na wpis warunkowy (maksymalnie 2) zobowiązuje studenta do zaliczenia przedmiotu i zgromadzenia brakującej liczby punktów do czasu wypełnienia warunku.

Uzyskanie zgody na powtarzanie przedmiotu zobowiązuje studenta do zaliczenia przedmiotu i zgromadzenia brakującej liczby punktów w kolejnym roku akademickim. Powtarzanie przedmiotu nie przysługuje studentowi, który nie zaliczył więcej niż dwóch przedmiotów.

2. Zasady przyznawania punktów ECTS na Wydziale Wychowania Fizycznego

Punkty zaliczeniowe ECTS są liczbą przyporządkowaną poszczególnym przedmiotom na podstawie ilości i jakości pracy jaką musi wykonać student aby zaliczyć dany przedmiot. W ramach punktów ECTS przyjęto, iż ilość pracy wymaganej od studenta w całym roku akademickim odpowiada minimum 60 punktom.

Na Wydziale Wychowania Fizycznego system punktów ECTS (zgodnie z Rozporządzeniem MNiSW z dnia 3 października 2006 r. w sprawie warunków i trybu przenoszenia osiągnięć studenta oraz Rozporządzeniem MNiSW z dnia 12 lipca 2007 r. w sprawie standardów kształcenia dla poszczególnych kierunków oraz poziomów kształcenia, a także trybu tworzenia i warunków, jakie musi spełniać uczelnia, by prowadzić studia międzykierunkowe oraz makrokierunki) zastosowano w odniesieniu do wszystkich przedmiotów objętych planem studiów, zarówno obligatoryjnych, jak i fakultatywnych. Przyporządkowując punkty poszczególnym przedmiotom oparto się na następujących założeniach:

- punkty przyporządkowano całym przedmiotom, a nie poszczególnym formom zajęć,
- liczba punktów ECTS wymagana do zaliczenia roku wynosi 60,
- liczbę punktów ECTS zróżnicowano w zależności od nakładu pracy jaki musi ponieść student aby zaliczyć dany przedmiot (przedmioty zostały wycenione według liczby godzin dydaktycznych, wyrażonego w godzinach nakładu pracy własnej studenta, trudności przedmiotu w ocenie zespołu dydaktycznego, statusu przedmiotu, formy zaliczenia przedmiotu),
- większą liczbę punktów ECTS przyznano przedmiotom kończącym się egzaminem.

W systemie punktowym przyznajemy punkty za osiągnięcie zamierzonych efektów kształcenia. Efekty te mogą się różnić jedynie w takim stopniu, na jaki pozwala przyjęty system oceny. Pomimo różnic w liczbie godzin w trybie studiów stacjonarnych i niestacjonarnych efekty kształcenia wychowawców fizycznych muszą być takie same. Ze

względu na obiektywne trudności student studiów niestacjonarnych powinien poświęcić więcej czasu własnego na samokształcenie.

Celem kształcenia jest uzyskanie przez studentów zasobu wiedzy, umiejętności i kwalifikacji zgodnie z wymogami postawionymi przez Krajowe Ramy Kwalifikacji.

Studia pierwszego stopnia kończą się nadaniem tytułu zawodowego licencjata. Studia stacjonarne i niestacjonarne trwają 6 semestrów. Liczba godzin zajęć przewidziana planem studiów wynosi 1900 (studia stacjonarne) i 1155 (studia niestacjonarne), a minimalna liczba punktów ECTS 180.

Po ukończeniu studiów pierwszego stopnia absolwent uzyskuje wiedzę w zakresie grupy przedmiotów podstawowych i kierunkowych. Uzyskane kompetencje pozwalają mu oddziaływać na osobowość i organizm człowieka w celu zaspokojenia jego potrzeb w zakresie rozwoju somatycznego i motorycznego oraz związanych z uczestnictwem w kulturze fizycznej.

Absolwent studiów pierwszego stopnia powinien być przygotowany do pracy dydaktyczno-wychowawczej, do promowania zdrowia i aktywności fizycznej w miejscu pracy i środowisku lokalnym, a także do samodzielnego planowania, realizacji i ewaluacji aktywności fizycznej służącej zdrowiu, wypoczynkowi i urodzie. Absolwent jest przygotowany do podjęcia pracy w szkołach podstawowych i gimnazjach, instytucjach oświatowych i kultury fizycznej. Absolwent jest przygotowany do podjęcia studiów drugiego stopnia.

Studia drugiego stopnia kończą się nadaniem tytułu zawodowego magistra. Studia stacjonarne i niestacjonarne trwają 4 semestry. Liczba godzin przewidziana planem studiów wynosi 900 (studia stacjonarne) i 540 (studia niestacjonarne), a wymagana liczba punktów ECTS 120.

Absolwent studiów drugiego stopnia powinien posiadać zaawansowaną wiedzę i umiejętności z zakresu nauk społecznych i przyrodniczych oraz nauk o kulturze fizycznej, aby rozumieć i umieć kierować edukacją i uczestnictwem w kulturze fizycznej, w tym zespołami ludzkimi, samokształceniem i działaniami innowacyjnymi oraz formułowaniem i rozwiązywaniem problemów badawczych. Absolwent jest przygotowany do pracy w każdym typie szkoły, instytucjach kultury fizycznej, administracji samorządowej i państwowej, organizacjach społecznych, instytucjach naukowo-badawczych oraz instytucjach zajmujących się doradztwem i upowszechnianiem wiedzy z zakresu aktywności fizycznej. Absolwent jest przygotowany do podjęcia działalności gospodarczej, a także do podjęcia studiów trzeciego stopnia.

Zasady zaliczania roku studiów w systemie punktów ECTS

Ogólne zasady zaliczania roku określone są w Regulaminie Studiów. Uwzględniając wprowadzony system punktów ECTS, aby zaliczyć rok, student musi zaliczyć wszystkie zajęcia przewidziane planem i programem studiów dla danego roku oraz zgromadzić łącznie minimum 60 punktów ECTS, realizując przedmioty obligatoryjne i fakultatywne. Student może akumulować punkty ECTS.

Uzyskanie zgody na wpis warunkowy (maksymalnie 2) zobowiązuje studenta do zaliczenia przedmiotu i zgromadzenia brakującej liczby punktów do czasu wypełnienia warunku.

Uzyskanie zgody na powtarzanie przedmiotu zobowiązuje studenta do zaliczenia przedmiotu i zgromadzenia brakującej liczby punktów w kolejnym roku akademickim. Powtarzanie przedmiotu nie przysługuje studentowi, który nie zaliczył więcej niż dwóch przedmiotów.

3. Zasady przyznawania punktów ECTS na Wydziale Zdrowia Publicznego

Punkty zaliczeniowe ECTS są liczbą przyporządkowaną poszczególnym przedmiotom na podstawie ilości i jakości pracy jaką musi wykonać student aby zaliczyć dany przedmiot. W ramach punktów ECTS przyjęto, iż ilość pracy wymaganej od studenta w całym roku akademickim odpowiada minimum 60 punktom.

Na Wydziale Zdrowia Publicznego system punktów ECTS (zgodnie z Rozporządzeniem MNiSW z dnia 3 października 2006 r. w sprawie warunków i trybu przenoszenia osiągnięć studenta oraz Rozporządzeniem MNiSW z dnia 12 lipca 2007 r. w sprawie standardów kształcenia dla poszczególnych kierunków oraz poziomów kształcenia, a także trybu

tworzenia i warunków, jakie musi spełniać uczelnia, by prowadzić studia międzykierunkowe oraz makrokierunki) zastosowano w odniesieniu do wszystkich przedmiotów objętych planem studiów, zarówno obligatoryjnych, jak i fakultatywnych. Przyporządkowując punkty poszczególnym przedmiotom oparto się na następujących założeniach:

- punkty przyporządkowano całym przedmiotom, a nie poszczególnym formom zajęć,
- liczba punktów ECTS wymagana do zaliczenia roku wynosi 60,
- liczbę punktów ECTS różnicowano w zależności od nakładu pracy jaki musi ponieść student aby zaliczyć dany przedmiot (przedmioty zostały wycenione według liczby godzin dydaktycznych, wyrażonego w godzinach nakładu pracy własnej studenta, trudności przedmiotu w ocenie zespołu dydaktycznego, statusu przedmiotu, formy zaliczenia przedmiotu),
- większą liczbę punktów ECTS przyznano przedmiotom kończącym się egzaminem.

W systemie punktowym przyznajemy punkty za osiągnięcie zamierzonych efektów kształcenia. Efekty te mogą się różnić jedynie w takim stopniu, na jaki pozwala przyjęty system oceny. Pomimo różnic w liczbie godzin w trybie studiów stacjonarnych i niestacjonarnych efekty kształcenia muszą być takie same. Ze względu na obiektywne trudności student studiów niestacjonarnych powinien poświęcić więcej czasu własnego na samokształcenie.

Celem kształcenia jest uzyskanie przez studenta zasobu wiedzy, umiejętności i kwalifikacji zgodnie z wymogami postawionymi przez Krajowe Ramy Kwalifikacji.

Studia pierwszego stopnia kończą się nadaniem tytułu zawodowego licencjata. Studia stacjonarne i niestacjonarne trwają 6 semestrów. Liczba godzin zajęć przewidziana planem studiów wynosi 2600 (studia stacjonarne) i 1560 (studia niestacjonarne), a minimalna liczba punktów ECTS 180.

Zgodnie ze standardami kształcenia po ukończeniu studiów pierwszego stopnia absolwent uzyskuje wiedzę interdyscyplinarną z zakresu nauk społecznych oraz nauk medycznych. Rozumie podstawowe problemy zdrowia publicznego, systemy opieki zdrowotnej oraz polityki zdrowotnej Polski i w krajach Unii Europejskiej. Absolwent posiadać będzie umiejętności w zakresie: rozpoznawania biologicznych i środowiskowych uwarunkowań zdrowia człowieka, zbiorowości ludzi oraz wzajemnych relacji między nimi; rozpoznawania biologicznych, środowiskowych, demograficznych, społecznych i psychologicznych zagrożeń zdrowia zbiorowości ludzi; realizowania ustawowych kontroli i ocen stanu sanitarno-epidemiologicznego społeczeństwa i środowiska na szczeblu regionalnym; komunikowania wyników ocen stanu sanitarno-epidemiologicznego jednostkom nadrzędnym; gromadzenia danych o sytuacji zdrowotnej zbiorowości; realizowania programów dotyczących profilaktyki i rehabilitacji psychospołecznej; wdrażania i koordynowania programów oświaty zdrowotnej i promocji zdrowia; gromadzenia danych dotyczących ekonomiki i zarządzania ochroną zdrowia w środowisku lokalnym oraz korzystania z fachowego piśmiennictwa obcojęzycznego. Absolwent kierunku zdrowie publiczne posiada kompetencje do zajmowania wykonawczych stanowisk w zakładach opieki zdrowotnej oraz do realizowania świadczeń zdrowotnych i pełnienia różnorodnych funkcji związanych z promocją i ochroną zdrowia w instytucjach państwowych, samorządowych, społecznych i prywatnych. Zdobyte kwalifikacje umożliwiają zatrudnienie absolwenta w zakładach opieki zdrowotnej oraz instytucjach zajmujących się szeroko rozumianą ochroną i promocją zdrowia. W ramach specjalności absolwenci Wydziału Zdrowia Publicznego zyskują dodatkowo wiedzę teoretyczną, umiejętności i kwalifikacje z dziedziny odnowy biologicznej, kosmetyki oraz dietetyki. Rozszerzenie to pozwala znaleźć zatrudnienie w ośrodkach SPA, gabinetach kosmetycznych oraz placówkach związanych z żywieniem człowieka.

Absolwent jest przygotowany do podjęcia studiów drugiego stopnia.

Zasady zaliczania roku studiów w systemie punktów ECTS

Ogólne zasady zaliczania roku określone są w Regulaminie Studiów. Uwzględniając wprowadzony system punktów ECTS, aby zaliczyć rok, student musi zaliczyć wszystkie zajęcia przewidziane planem i programem studiów dla danego roku oraz zgromadzić łącznie minimum 60 punktów ECTS, realizując przedmioty obligatoryjne i fakultatywne. Student może akumulować punkty ECTS.

Uzyskanie zgody na wpis warunkowy (maksymalnie 2) zobowiązuje studenta do zaliczenia przedmiotu i zgromadzenia brakującej liczby punktów do czasu wypełnienia warunku.

Uzyskanie zgody na powtarzanie przedmiotu zobowiązuje studenta do zaliczenia przedmiotu i zgromadzenia brakującej liczby punktów w kolejnym roku akademickim. Powtarzanie przedmiotu nie przysługuje studentowi, który nie zaliczył więcej niż dwóch przedmiotów.

4. Zasady przyznawania punktów ECTS na Wydziale Pedagogicznym

Punkty ECTS są liczbą przyporządkowaną poszczególnym przedmiotom na podstawie ilości pracy jaką musi wykonać student aby zaliczyć dany przedmiot. W ramach ECTS przyjęto, iż ilość pracy wymaganej od studenta w całym roku akademickim odpowiada minimum 60 punktom.

Na Wydziale Pedagogicznym system punktów ECTS (zgodnie z Rozporządzeniem MNiSW z dnia 3 października 2006 r. w sprawie warunków i trybu przenoszenia osiągnięć studenta oraz Rozporządzeniem MNiSW z dnia 12 lipca 2007 r. w sprawie standardów kształcenia dla poszczególnych kierunków oraz poziomów kształcenia, a także trybu tworzenia i warunków, jakie musi spełnić uczelnia, by prowadzić studia międzykierunkowe oraz makrokierunki) zastosowano w odniesieniu do wszystkich występujących w planach studiów przedmiotów ocenianych – zarówno obligatoryjnych, jak i fakultatywnych. Przyporządkowując punkty poszczególnym przedmiotom oparto się na następujących założeniach:

- punkty przyporządkowano całym przedmiotom, a nie poszczególnym formom zajęć,
- liczba punktów ECTS wymagana do zaliczenia roku wynosi 60,
- liczbę punktów ECTS zróżnicowano w zależności od nakładu pracy jaki musi ponieść student aby zaliczyć dany przedmiot,
- wyższą liczbę punktów przyznano przedmiotom kończącym się egzaminem.

Warunkiem uzyskania przez studenta punktów ECTS jest zaliczenie danego przedmiotu według określonych dla niego wymogów, a w przypadku egzaminu, uzyskanie co najmniej oceny dostatecznej. Jeśli w skład przedmiotu wchodzi więcej niż jedna forma zajęć, studenta obowiązuje zaliczenie wszystkich z tych form. Punkty są przyznawane za osiągnięcie zamierzonych efektów kształcenia. Mimo różnic w liczbie godzin w trybie stacjonarnym i niestacjonarnym, efekty kształcenia i liczba punktów ECTS musi być w obu przypadkach taka sama.

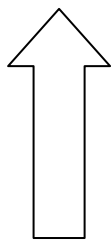
Zasady zaliczania roku studiów w systemie punktów ECTS

Ogólne zasady zaliczania roku i poszczególnych przedmiotów określone są w Regulaminie studiów. Uwzględniając wprowadzony system punktów ECTS student Wydziału Pedagogicznego do zaliczenia roku musi:

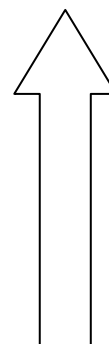
- zaliczyć wszystkie zajęcia obowiązkowe przewidziane programem dla danego roku oraz taką liczbę przedmiotów fakultatywnych, aby zgromadzić łącznie 60 punktów ECTS. Student za zgodą dziekana może zgromadzić w ciągu roku więcej niż 60 punktów. Nadwyżka punktów uzyskana w jednym roku zaliczana jest na poczet lat następnych.

Uzyskanie wpisu warunkowego (maksymalnie 2) zobowiązuje studenta do zaliczenia przedmiotu i zgromadzenia brakującej liczby punktów do czasu rozliczenia warunku. Wpis warunkowy i powtarzanie przedmiotu nie przysługuje studentowi Wydziału, który nie zaliczył więcej niż dwóch przedmiotów.

IV. Wewnętrzny system zapewniania i oceny jakości kształcenia

I. Elementy zapewniania i oceny warunków kształcenia

II. Elementy zapewniania i oceny sposobów kształcenia

Jakość kształcenia jest doskonała, monitorowana i oceniana na bieżąco przez zespół kierowniczy Olsztyńskiej Szkoły Wyższej im. Józefa Rusieckiego. Kompleksowej oceny dokonuje Senat Uczelni podczas ostatniego posiedzenia w roku akademickim.

Ad. I. Elementy zapewniania i oceny warunków kształcenia w Olsztyńskiej Szkole Wyższej im. Józefa Rusieckiego koncentrują się na formalnych aspektach procesu dydaktycznego i uwzględniają:

1. bazę naukowo-dydaktyczną,
2. liczbę nauczycieli akademickich z odpowiednim stopniem lub tytułem naukowym,
3. merytoryczne i pedagogiczne przygotowanie kadry nauczycielskiej,
4. liczbę studentów przypadających na jednego nauczyciela akademickiego,
5. liczebność grup studenckich,
6. poziom informatyzacji procesu dydaktycznego,
7. zasoby biblioteczne,
8. możliwość dostępu do Internetu,
9. system stypendialny i inne formy pomocy studentom,
10. udogodnienia dla studentów niepełnosprawnych,
11. możliwość kontaktów studentów z pracownikami naukowo-dydaktycznymi oraz z dziekanami i z pracownikami dziekanatów.

Ad. II. Ocena sposobów kształcenia w Olsztyńskiej Szkole Wyższej im. Józefa Rusieckiego jest dokonywana w formie sprawdzenia oraz wydania opinii o realizacji procesu dydaktycznego. Wysoką jakość kształcenia zapewniają i merytorycznej jego ocenie służą elementy wymienione w punktach 1-17.

- 1. Procedura opracowania i doskonalenia programu kształcenia.** Opracowane we wrześnie przez nauczycieli akademickich programy nauczania trafiają do dziekanów wydziałów. Są analizowane pod kątem kompletności oferty (program, efekt kształcenia, literatura uwzględniająca najnowsze opracowania i publikacje autora z zakresu wykładanej problematyki), prawidłowości i trafności zaprogramowanych metod dydaktycznych i kryteriów oceny studentów. Wczesne złożenie programów kształcenia umożliwia ich ocenę i korektę jeszcze przed rozpoczęciem nauki. Pomocne dziekanom wydziałów są przy tym działające w Uczelni zespoły dydaktyczne, które grupują wykładowców przedmiotów pokrewnych. Programy nauczania zostają ułożone według jednego, charakterystycznego dla całej Uczelni wzoru (tytuł przedmiotu, wymiar godzin, forma zajęć, forma zaliczenia, liczba punktów ECTS, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za przedmiot, wiedza, umiejętności i kompetencje (efekty kształcenia), skrócony program zajęć – główne hasła, literatura, elementy oceny końcowej, wymagania egzaminacyjne). Wczesna ocena oferty programowej wdrażanej w Uczelni pozwala też upewnić się, że osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia jest możliwe.
- 2. Procedura przedkładania i zatwierdzania tematów prac dyplomowych.** Tematy prac dyplomowych promotorzy składają dziekanom do końca października. Dziekani oceniają czy sytuują się one we właściwym dla danej dyscypliny obszarze badań i czy

nie powtarzają się. Wczesne ich sprecyzowanie powoduje też, że studenci zyskują maksymalny czas na przygotowanie swych rozpraw.

3. **Wdrożenie w Uczelni jednolitych technik pisania prac dyplomowych.** Proces ten został zapoczątkowany w roku akademickim 2006/2007 i będzie kontynuowany w następnych latach. Zaowocował wyższą jakością prac dyplomowych, lepszą ich czytelnością oraz przejrzystością. Wprowadzenie tego wymogu pozwala też obiektywniej oceniać prace dyplomowe.
4. **Wymóg hospitacji,** czyli wizytowania zajęć dydaktycznych przez osoby odpowiedzialne za przedmiot oraz przez dziekanów i rektorów. Wymóg ten obowiązuje w całej Uczelni. Pozwala na bieżąco oceniać sposoby prowadzenia zajęć dydaktycznych, ich poziom merytoryczny i efektywność oraz zgodność z programem (syllabusem). Umożliwia też pomoc młodszym pracownikom naukowo-dydaktycznym i pracownikom „niesamodzielnym”.
5. **Studenckie oceny zajęć dydaktycznych.** Celem badań jest monitorowanie procesu kształcenia oraz inspirowanie nauczycieli akademickich do analiz i doskonalenia sposobu prowadzenia zajęć. Badaniami od kilku lat objęte są wszystkie prowadzone w Olsztyńskiej Szkole Wyższej zajęcia dydaktyczne. Umożliwia to przeprowadzana pod koniec roku akademickiego ankieta ogólna, jak też ankiety dydaktyczne międzysemestralne, praktykowane po zakończeniu realizacji przedmiotu. O wynikach badań informowani są pracownicy, zespół kierowniczy i Senat Uczelni. Studenckie oceny są brane pod uwagę przy ocenie pracowników naukowo-dydaktycznych.
6. **Opinie nowo promowanych absolwentów o studiach w Olsztyńskiej Szkole Wyższej.** Celem badań jest uzyskanie informacji od nowo promowanych absolwentów o odbytych studiach, w tym o jakości kształcenia (programach i metodach nauczania, poziomie wiedzy i umiejętnościach wyniesionych ze studiów, warunkach studiowania, poziomie obsługi studenta). Umożliwia to też przeprowadzana od kilku lat ankieta. Wyniki badań pozwalają kierownictwu Uczelni likwidować niedostatki i korygować uchybienia.
7. **Konkurs o studencką nagrodę naukową.** Organizowany w grudniu z udziałem przedstawicieli kół naukowych działających w Uczelni. Pozwala stwierdzić, czy zastosowane sposoby kształcenia sprawdzają się; na ile w toku procesu dydaktycznego studenci zostali zachęcani do aktywności naukowej; jak konstruują referaty naukowe i jak prezentują wyniki przeprowadzonych badań.
8. **Konkurs na najlepszą pracę dyplomową** powstałą w danym roku akademickim w Olsztyńskiej Szkole Wyższej. Organizowany w pierwszej połowie lipca. W kategorii prac licencjackich przyznawane są trzy nagrody, w kategorii prac magisterskich dwie. Pozwala ocenić efektywność kształcenia.
9. **Okresowa ocena nauczycieli akademickich.** Dokonywana jest przez podmiot uprawniony pod kątem ich działalności dydaktycznej, naukowo-badawczej, organizacyjnej oraz zaangażowania w zakresie wychowania studentów. Jej celem jest ciągle doskonalenie i budowanie najbardziej efektywnego zespołu pracowników Olsztyńskiej Szkoły Wyższej. Podczas oceny kadry naukowo-dydaktycznej bierze się m. in. pod uwagę: studenckie oceny zajęć dydaktycznych wynikające z ankiet; wyniki wizytowania zajęć umieszczone w arkuszach hospitacyjnych; poprawność opracowania i terminowość złożenia programów nauczania; dorobek naukowy; wykonanie zadań związanych z organizacją toku studiów, opieką nad studentami, realizacją tematów badawczych; punktualność, życzliwość, współodpowiedzialność za proces kształcenia i postawę etyczno-moralną.
10. **Cotygodniowe (wtorki) zebrania Zespołu Kierowniczego Uczelni.** Pozwalają oceniać na bieżąco jakość procesu dydaktycznego realizowanego w ramach wszystkich wydziałów zarówno w kontekście warunków, jak i sposobów kształcenia.
11. **Spotkania władz Uczelni z nauczycielami akademickimi.** Odbywają się na początku października, oddzielnie dla każdego wydziału. Pozwalają omówić najważniejsze założenia dydaktyczne i zasady ich realizacji w danym roku akademickim, w połączeniu z wymogami wewnętrznego systemu zapewniania i oceny jakości kształcenia. Umożliwiają przekazanie wszystkim pracownikom wyników ankiet ewaluacyjnych, które wskazują na dobre strony i uchybienia w szeroko pojętej

organizacji pracy Uczelni. Pozwalają też przekazać zadania zespołom dydaktycznym, tak aby mogły one w sposób skoordynowany realizować swe główne cele: pomoc dziekanom w ocenie programów nauczania, korelacja treści programowych, pobudzanie aktywności badawczej pracowników Uczelni.

- 12. Spotkania dziekanów wydziałów z nauczycielami akademickimi prowadzącymi seminaria oraz z promotorami i recenzentami prac dyplomowych.** Odbývają się w październiku, marcu i maju. Pozwalają zwrócić uwagę na organizację i efektywność seminariów i proseminariów. Stwarzają możliwość omówienia podstawowych standardów jakości prac dyplomowych i oceny stopnia ich przygotowania. Są też okazją do przypomnienia wymogów stawianych recenzjom prac dyplomowych.
- 13. Spotkania uczelnianych koordynatorów praktyk z opiekunami praktyk i kierownikami placówek w miejscu ich odbywania.** Ich celem jest ocena formalnej strony i organizacji praktyk oraz warunków w jakich przebiegają. Wizyty takie pozwalają też upewnić się, czy praktyki są efektywne i czy umożliwiają osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia.
- 14. Uzyskiwanie od absolwentów i pracodawców informacji zwrotnych** o jakości i przydatności prowadzonych w OSW studiów. Tego typu działalność, którą prowadzi Biuro Karier OSW, umożliwia modyfikowanie procesu dydaktycznego i dostosowanie go do potrzeb rynku. Stosowną informację kierownik Biura Karier przekazuje kierownictwu Uczelni w październiku każdego roku.
- 15. Ocenianie studentów** jest jednym z najistotniejszych elementów szkolnictwa wyższego, bo wywiera wpływ na przyszłe ich kariery zawodowe. Dlatego w OSW przykładą się dużą wagę do tego, aby ocenianie zawsze było dokonywane w profesjonalny sposób. Studenci są zatem oceniani według zawartych w regulaminie studiów, upowszechnianych oraz konsekwentnie stosowanych przepisów i procedur. Studenci są każdorazowo informowani o strategii oceniania w przypadku rozpoczynania realizacji konkretnego programu, czekających ich egzaminach (bądź innych metodach oceniania), oczekiwaniach stawianych wobec nich, a także kryteriach stosowanych przy ocenianiu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych.
- 16. Międzywydziałowy konkurs znajomości języka angielskiego.** Organizowany w kwietniu, pozwala ocenić stopień opanowania języka angielskiego przez studentów oraz przyczynia się do pogłębiania jego znajomości.
- 17. Analiza przebiegu i wyników zaliczeń, egzaminów oraz etapowych ocen osiągnięć studentów.** We wszystkich przypadkach nauczyciele akademicy przedstawiają dziekanom stosowną dokumentację, która jest badana pod kątem rzetelności, solidności i terminowości (dokumentację archiwizują nauczyciele akademicy przez rok od daty przeprowadzenia zaliczenia). W razie wątpliwości prowadzący proszeni są o wyjaśnienia. Procedura ta pozwala ocenić – czy studenci naprawdę opanowali wiedzę z danego przedmioty i czy efekty kształcenia opisane w sylabusie zostały osiągnięte.

V. Dostosowanie programów nauczania do efektów kształcenia opisanych zgodnie z Europejskimi i Krajowymi Ramami Kwalifikacji

Europejskie i Krajowe Ramy Kwalifikacji kierownictwo Olsztyńskiej Szkoły Wyższej im. Józefa Rusieckiego traktuje jako wartość Procesu Bolońskiego, który wdrażany jest w Uczelni od 2007 roku.

Fundamentem Europejskich i – wynikających z nich – Krajowych Ram Kwalifikacji jest opis wiedzy, umiejętności i kompetencji jakie uzyska osoba ucząca się w poszczególnych cyklach kształcenia. Zawierają one zatem opis efektów uczenia się. Dopiero określenie efektów kształcenia stanowi podstawę tworzenia programów kierunków, specjalności i przedmiotów. Europejskie i Krajowe Ramy złożone są z ośmiu poziomów kwalifikacji. Efekty uczenia się w ramach studiów pierwszego stopnia (licencjackich) zostały opisane na poziomie szóstym; natomiast efektem kształcenia na poziomie siódmym odpowiada opis

studiów drugiego stopnia (magisterskich). Umożliwi się w ten sposób uczenie się od innych państw, uczenie się w różnych sytuacjach i w różnych okresach życia.

Ramy Kwalifikacji dają podstawę do uznawania efektów kształcenia (dyplomów) niezależnie od sposobu, miejsca w Europie i czasu trwania nauki. Mają zatem pomóc rozwiązać problem różnorodności programów w skali europejskiej, ułatwić porównywanie i przenoszenie zdobytych kwalifikacji, swobodny przepływ osób między różnymi miejscami uczenia się oraz pracę w rozmaitych sektorach, branżach, regionach i krajach. Głównym celem tej nowej polityki uczenia się przez całe życie jest wyjście Europy z kryzysu edukacyjnego.

Europejskie i Krajowe Ramy Kwalifikacji są, swego rodzaju, konstrukcją nośną, którą w praktycznym działaniu należało wypełnić odpowiednią treścią. Efekty kształcenia opisane z uwzględnieniem wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla dziedzin naukowych zostały określone centralnie, w przygotowanej przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego publikacji. Natomiast efekty kształcenia dla kierunków, specjalności i przedmiotów określa uczelnia, dodaje wymagania sobie właściwe, ale nie wychodzi poza odpowiedni poziom Ram Kwalifikacji.

W Olsztyńskiej Szkole Wyższej kształci się zarówno na studiach pierwszego, jak i drugiego stopnia. Wydane tu dyplomy potwierdzające kwalifikacje będą zatem zawierały odniesienia do szóstego i siódmego poziomu Europejskich Ram Kwalifikacji.

W Olsztyńskiej Szkole Wyższej, gdzie – jak już zaznaczono – Proces Boloński wdrażany jest od 2007 roku, Krajowe Ramy Kwalifikacji nie spowodowały głębokich zmian programowych. Przygotowując merytoryczną stronę procesu dydaktycznego, powołane w styczniu 2011 roku wydziałowe zespoły ds. Ram Kwalifikacji opisały efekty kształcenia dla kierunków i specjalności. Na tej podstawie zespoły te zweryfikują i zaprojektują plany studiów, czyli zestawy realizowanych tam przedmiotów. Następnie właściwi nauczyciele akademicy przygotowują programy nauczania przedmiotów (sylabusy) i opisy charakteryzujących je efektów kształcenia.

Senat Olsztyńskiej Szkoły Wyższej zaznacza, że uzyskanie opisanych w obrębie kierunków i specjalności efektów kształcenia umożliwią zróżnicowane formy pracy ze studentami, takie jak: wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, proseminaria, seminaria, lektoraty, konsultacje, zaliczenia, egzaminy i praktyki zawodowe. Nieodzownym wymogiem będzie też tu praca własna studenta.

**Senat
Olsztyńskiej Szkoły Wyższej
im. Józefa Rusieckiego**

Olsztyn, dn. 15 grudnia 2011 r.